

I Finland er Spørgsmaalet ogsaa brændende. — Vi har udsendt Forespørgsler til en Mængde forskellige Mennesker og Resultatet er: en stor Majoritet imod dette Forbud. — Disse Besvarelser vil sikkert være af Interesse ogsaa for danske Kvinder, ligesom dette Møde for mig har været til stor Glæde og Oplysning. Jeg er som Kvinde stolt over at være til Stede her, stolt er jeg over den danske stærke Arbejderkvinde, der modigt for sin egen og andres Ret endogsaa gaar imod sit eget Parti. — Tak for den Samfølelse, jeg har mærket her i Aften. Tak for det Indtryk, jeg tager med til mit Hjemland.

Efter at Dirigenten havde paapeget det nødvendige for Kvinder i at opnaa den *politiske Valgret*, som det eneste sikre Værge, satte hun nedenstaaende Resolution under Afstemning. Den vedtoges med alle Stemmer mod 2 Mandsstemmer og er senere indsendt til Regering og Rigsdag:

»Kvindeligt Arbejderforbund, Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds, Kvindelige Trykkeriarbejdere og Kvinder og Mænd af alle Samfundsklasser samlede til Møde den 16. Marts 1911 i et Antal af 1200 protesterer mod Vedtagelsen af den Indskrænkning i Kvindens Erhvervsfrihed, som er foreslaaet i det forelagte Fabriklovsforslags § 25. Samfundsforholdene har medført, at Kvinden i stigende Grad tvinges til at ernære sig selv og andre ved sit Arbejde. Det er ikke muligt ved Særforbud at beskytte hende mod Misbrug af hendes Arbejdskraft. Indskrænkning af hendes Arbejdsfelt vil kun bevirke, at hun tvinges til at sælge sin Arbejdskraft billigere. Hensynet til hendes egen og hendes fødte og ufødte Børns Sundhed kan saaledes ikke tale til Gunst for Særforbud, thi Sundheden fremmes ikke ved en Forringelse af hendes økonomiske Stilling.

Vi anmoder ærbødigst Lovgivningsmagten om at være lydhør for vor Protest.«

Det vellykkede Møde var til Ende. De tre indbydende Kvindeforeninger fortjener megen Tak for deres Arbejde. Det var ikke blot et Protestmøde mod Forbud mod Kvinders Natarbejde. Det var — uanset dets mulige Virkning paa Lovforslaget — et styrkende Bevis for, at Kvinder, naar det gælder, uden smaalige politiske Hensyn finder Vej til hverandre.

Bliver Dansk Kvindesamfund overflødig naar vi Kvinder faar politisk Valgret?

Jeg er fuldstændig enig med Fr Gyrithe Lemche i det lille Stykke, hun skrev i forrige Nr. Jeg tror slet ikke, at vi kan undvære Dansk Kvindesamfund! Der vil sikkert altid blive nok at samles om, ogsaa naar vi har faaet Valgretten, ja maaske alermest da, om vi ellers er lysvaagne og følger med.

Vi vil jo nok komme til at staa hver med sin personlige, politiske Overbevisning, men det gør vi vel allerede, og har dog altid godt kunnet forhandle sammen.

Hvorfor saa ikke ogsaa efter Opnaaelsen af Valgretten?

Nu har vi i saa mange Aar kæmpet for vor Menneskeret. Naar vi saa opnaar denne Ret, lad os saa vise, at vi vil bruge den til Gavn for Folk og Fædreland.

Og jeg tror det vil være en god Støtte i vort Arbejde, naar vi Kvinder, hvilket politisk Parti vi end tilhører, maa kunne samles engang imellem og drøfte de Sager, som særlig ligger Kvinderne paa Hjerte. Der skal blive Opgaver nok.

Gid vi aldrig maa blive partipolitiske, men maa lære at sætte Sagen over Partiet. For gør vi ikke det, ja, da tror jeg ikke, at Kvindernes Deltagelse i det offentlige Liv faar stor Betydning.

Ved Mødet i Silkeborg sidste Sommer var der en Mand, som udtalte, at det var trist at se paa, at danske Mænd fra de forskellige politiske Partier ikke kunde samles til en fælles Grundlovsfest; men at de hver fra sit Parti indbød til Fest. Ja, det er sandt! Og det er igen et Bevis paa, hvilken Magt, Partipolitiken har i vort Land.

Til Slut kun dette: Hvem der har været med til »Dansk Kvindesamfund«s herlige Sommermøder, har vist følt, at vi dér har faaet ligesom nyt Mod til at tage fat og kæmpe for Sagen, naar vi kom hjem hver til sit. Jeg synes det vilde være et Savn, om vi ikke mere skulde samles til den Slags Møder, men skilles ad for at gaa ind i — Partierne!

Elise Jensen.
Lem.